

פרויטוקול מס' 8 / ב

מישיבת ועדת הכספים ביום א', כ"ה בחשרי תשי"ז
30.9.56, בקריה בח"א, שעה 10.30

י. טפיר	היו"ר י. גורי	נכחו:
מ. קלמר	י. גדר	
ח. רובין	א. הרצפלד	
ג. שוקן	ח. לנדאו	
	ז. סוזאייב	

מוזמנים: ד"ר ארנון - מנהל כללי, משרד האוצר
מר לוין - רשות הפיתוח
ש. בזק - מזכיר הועדה
ש. טפיבק

סדר היום: א) שונות
ב) תקציב אופרטיבי של אגף הנכסים לשנת הכספים 1956/57.
ג) תקציב מטבע חוץ
ד) איטור ערבות לחברת "אל על"

א. ש ו נ ו ת

היו"ר י. גורי: בישיבתנו האחרונה הוסל עלי לפנות לנגיד הבנק ולהעיר חשומת לבו לכך, שלפי הפרסום שהיה בירחון הסטטיסטי, אמצעי התשלום עברו לגבול המחויבו להביא את הבעיה בפני הממשלה ובפני ועדת הכספים. על מכתבנו זה קבלנו תשובה מנגיד הבנק, לפני צאתו לחר"ל. (קורא את מכתב נגיד הבנק). יש להניח שאם הדו"ח לסוף אוגוסט יראה שאמנם עלו אמצעי התשלום ב-15%, הרי באוקטובר או בראשית נובמבר יפנה אלינו נגיד הבנק לפי החוק.

מכתב שני שקבלנו הוא ממשרד הפיתוח, בענין העלאת תעריפי החשמל. (קורא את המכתב).

מ. קלמר: בעבר נדון ענין זה בוועדת הכספים והיא קבעה. על כן אין להביא לפנינו את הענין לאחר שועדת השרים תקבע את הדרכים. הענין צריך קודם כל להיות נדון כאן כדי שועדת השרים תדע מה דעת ועדת הכספים בענין זה.

היו"ר י. גורי: לא היה נהוג שעוד לפני שועדת השרים הכלכליים דנה מביא של הפיתוח את הענין לוועדה ואנחנו גם לא יכולים לתבוע זאת. שנית, אין זה מסוג אותם הדברים שבסמכות ועדת הכספים להחליט בהם. בזמנו נתקבלה הודעה ממשרד הפיתוח, בהסכמת שר האוצר, יומלכו בדעת ועדת הכספים. מסתבר שלהימלך בדעתו של מישור צריך לפני המעשה, אבל המעשה עוד לא נעשה. מה שכתוב במכתב אינו עומד בסתירה לנהל.

י. טפיר: בכל אופן יש הצדקה טמ"ד עם החלטת ועדת השרים, לפני שזה יכנס לתוקפו חשב הועדה.

היו"ר י. גורי: אענה בתשובה למכתב זה, שועדת הכספים רשמה לפנייה שלאחר שועדת השרים תחליט ולפני שהענין יבוצע, הענין יובא לפני ועדת הכספים.

ד"ר ארנון: אני חושב שזה בלתי טבעי, ששר הפיתוח צריך להביא ענין לוועדת הכספים לפני הבאתו לוועדת השרים הכלכלית.

ב. תקציב אופרטיבי של אגף הנכסים לשנת הכספים 1956/57

נכטים עירוניים

היו"ר י. גורי: קיימנו שני בירורים בתקציבה של רשות הפיתוח ובשעתו החלטנו לאשר את תקציב הפיתוח לחדשים אפריל-ספטמבר. היום היום האחרון שיט תוקף לאישורנו. בדיון האחרון החלטנו שנעבור סעיף-סעיף ותוך קריאת הסעיפים אפשר יהיה עוד להציג שאלות ולהחליט.

מ. קלמר:

אבקש להמציא לנו רשימה מקוצרת על הקרקעות שנמסרו לקק"ל, לחברות ולפרטים.

י. ספיר:

הסכמנו שתהיה ועדה שתחקור את כל פרטני ההתכרות והעומט של רכוש שאינו מכניס המוטל על רשות הפיתוח.

היו"ר י. גורי:

נמנה ועדה כזאת.

י. ספיר:

שכר הדירה של הרכוש הזה המשתלם ביפוי, רמלה ועוד, יותר גבוה מאשר חנויות או דירות פרטיות של בעלים פרטיים שהושכרו אחרי 1948. זאת אומרת, הנכנסים החדשים לדירות אלה לא קבלו את זכות קניניהם בתוקף החוק של הגנת הדייר אלא הופיעו מלכתחילה בשכ"ד יותר גבוה. מטעם זה ש"ד בתוקף החוק, התוצאה היא ששכ"ד המשתלם ע"י אנשים אלה הוא יותר גבוה מאשר שכ"ד במקום מקביל שהבעלות שם היא פרטית או בדמשך מ-1940.

היו"ר י. גורי:

מר לויין מהטברותיו התלכב על בעיה זו וצייץ שזו עובדה אובייקטיבית שהיא תוצאה מזה, שחלק משוכרי הדירות אחוזים יותר גבוהים.

מר לויין:

בנוגע לתוספת שנוצרה לפי החוק החדש, רשות הפיתוח לא מיצתה את כל האפשרות שהחוק נתן לה.

י. ספיר:

ענין זה רציני ונוגע לאנשים רבים ודוקא לעולים חדשים, ויש פה מידה ידועה של הפליה שנוצרה בחוקף מטיבות מסוימות, לא מתוך כוונה זידונית. אני מציע למסור גם ענין זה לוועדה שנקבע, עם טבלה של השכר המשתלם.

היו"ר י. גורי:

אם הדבר יתפרסם ברבים, הרי כאילו ועדת הכספים כבר קבעה באופן עקרוני שיטת עוות-דין וצריך לתקנו. ממילא כשועדת המשנה תדון על כל הבעיה היא לא תהיה מוגבלת ותוכל לדון גם בזה. אנו רושמים לפנינו שהועדה שתברר את הבעיה במלוא היקפה תיגע גם בבעיה זו.

ג. שוקן:

מהו ענין ההנחה של 10% לחותמי החוזים?

מר לויין:

חשוב מאד להדגיל את הקהל שבתום תקופת השכירות יחלוש את החוזה ויחתום על שטרות. לכן אנחנו נותנים הטבה של 10% וזה מהווה גורם חשוב לאנשים, שיבואו תוך החודש הראשון מתום החוזה לחדשו ולחתום על השטרות.

י. ספיר:

האם רשות הפיתוח משלמת מט הכנסה על דמי היתר?

מר לויין:

הרשות אינה משלמת בכלל מט הכנסה.

ד"ר ארנון:

אני חושב שזו יותר בעיה מטפטית מאשר בעיה בשכיל האוצר.

י. ספיר:

לכל הפחות כלפי חוץ. מדוע לא מנכים מט הכנסה משני-השלישים של הדייר אלא רק מהשליש של בעל הבית?

נ כ ס י מ ח ק ל א י י מ

י. ספיר:

בלעיי הכנסות מעבוד פרטים, ההכנסה היא קטנה ממה שהייתה צריכה להיות. באותו רגע שממשלה הופכת להיות בעל דבר שהוא מכניס, ולא דבר שמקיימים אותו לשם שרות, פה הממשלה מקבלת הכנסה, והכנסה זו היא הכנסה עסקית פרופר.

ד"ר ארנון:

הואיל וזו בעיה מטפטית אטיב עליה בפעם הבאה.

י. ספיר:

בין שלטונות מט הכנסה ובין הפרדסנות כולה יש הסכם על תחטיב של הוצאות עיבוד, קטיף ואריזה. פה העסק הזה איננו בין הקבלן ובין רשות הפיתוח אלא בינה ובין שלטונות מט הכנסה שאינם קיימים. אטנניח שבתחטיב יש 900 פר' בעד קטיף, יכול להיות מקרה שלפרדסן זה לא עולה בסכום כזה. מה זה חל על גוף קבלני וצריך להגיש חשבון? אם הוא מגיש חשבון על 900 פר' לקטיף, יש לי רושם שזה מופרז וגם 1.100 ל"י אריזה נראה לי כטכום מופרז.

מר לוין: החשבונות שהגענו אליהם מראים שהוצאותינו גבוהות יותר מהתחשיבים. פרדסים אלה מפוזרים על פני שטחים גדולים, בכמה מקומות הם נמצאים בספר; הטמירה עולה ביוקר מאד וכל ענין ההנהלה הוא יותר קשה. אבל למעשה גמרנו בזה הטנה.

היו"ר י. גורי: תוך קריאת התקציב מתעוררות בעיות טונות. נרטום לנו טורה של דברים שנבקש את ועדת המטנה שנקים לטפל בהם, ובכללם גם נקודה זו.

ג. טוקן: מה מדיניות הממשלה לאורך ימים, האם היא תמכור אדמות אלה? כאן מדובר בשטחים מצומצמים ומפוזרים שהטיפול בהם יקר. למה הממשלה מחזיקה בזאת?

מר לוין: 1635 דונם של תחנת הנטיונות ישארו בידי הממשלה כחלק מתחנת הנטיונות ולא בתור פרדס. שאר השטחים הם כולם להתישבות ואין רשות הפיתוח מתכוונת להשאיר בידיה אף חלק אדמה של פרדס בתור פרדס.

י. טפיר: היה שטח של 500 דונם פרדס שנשמר כרזרבה כי היתה על כך תביעה צודקת של בעלים ערביים ועמדו להחזיר להם זאת.

מר לוין: ישנם שטחים שהם בתהליך החזרה לערבים כפיצויים.

י. טפיר: מאחר שיש ועדה וענין דומה לזה הועבר אליה עוד נעורר שם שאלה ביחס לתחנת הנטיונות כי איני רואה הצדקה להחזקת שטח כזה בידי התחנה, כי זה לא מיועד לנטיונות אלא להכנסה.

רכישה, פיתוח ומכירת נכסים

י. טפיר: הקק"ל כנראה אינה יכולה ואינה מתכוונת לשלם 4 מיליון ל"י וההכנסה עומדת בספק. היתה גט כמדומני הודעה שמיסהו מתכוון בממשלה לעשות רכיזה ולהחזיר את הקרקע ולהחזיק זאת כנכסי המדינה. החוב של הקק"ל, מטפבר שהוא מגיע כיום ל-160 מיליון ל"י.

י. גורי: הקונגרס קבל באופן עקרוני תכנית להקמת מוטד "אומת האומה" ואיני יודע אם הענין התקדם. דובר בהרחבה על בעיה זו בוועדת הכספים של הקונגרס. נדמה לי שזו בעיה שתחיה נדונה באותו מוטד.

ג. הרצפלד: למעשה כל החוב של הקק"ל זה בעד אותה התישבות שיש ביריה. אני בזמנו צדדתי בהצעה שהקק"ל תקנה זאת ותשלם. חוץ מזה הקק"ל חתמה גם על חוזה מסחרי, עם הצמדה, ולפי חשבונאי היא צריכה להיות חייבת 85 מיליון ל"י. כשהתחילו להרהר מאין הקק"ל תוכל לשלם בכל שנה 4 מיליון ל"י דובר על תשלומים במשך 28 שנים. לכסוף הוצא שהקק"ל תהיה אחראית לגביית החכירה ולתשלום לממשלה. אני חושב שהקק"ל צריכה להיות בעל-הדבר ושהמתישבים ידעו שהיא נאמן בענין זה. טאלה זו צריכה לבוא על פתרונה וכטיידון הענין נדמה לי שלא יהיו בינינו חילוקי דעות, טזה לא צריך להיות לחוד.

י. טפיר: הקק"ל לא שלמה שנתיים וחזקה עליה שגם הטנה לא תשלם.

מר לוין: בשנה שעברה שלמה הקק"ל.

ח. לנדאו: איך מופיעים החובות שחייבת הקק"ל לממשלה, באיזה מסמך?

היו"ר י. גורי: מכל מקום זה לא צריך להופיע כאן, משום שזה תקציב שנתי ולא ספר חשבונות.

ח. רובין: יוצא שיש כאן מחזור כללי של כ-20 מיליון ל"י ומזה 8,800,000 ל"י בטעיף של מכירת נכסים. אני חושב שרכוש זה צריך משהו להכניס, אבל אם כבר לא יכניס צריך להעריך פחות או יותר שהתקציב יהיה מאוזן למעשה - מאוזן מבחינה כלכלית - ואילו מה יוצא כאן? יש הכנסות ממכירה של קרוב ל-8 מיליון ל"י וצריך להניח שסכום זה לפחות יופיע באופן מלא כהכנסות נטו שמופיעות בתקציב הפיתוח. השאלה היא מאין נובע שרכוש גדול זה, גם כשמוכרים נכסים ב-8 מיליון, אינו מביא לתקציב הפיתוח טכומים יותר גדולים, אלא אפילו מפסידים עוד חצי מיליון ל"י. יש הכנסה של 12 מיליון ומולה הוצאה של 12,5 מיליון ל"י.

היו"ר י. גורי: יוקא ביטובה הראשונה טאלה זו עמדה במרכז כל הסאלות, ונאמר בפירות שזה עסק לא כל כך מזהיר וניתנו כל ההסברים בענין זה, ואחה מעורר את הענין מחדש. יש גם טאלה של שכניקה על בנין התקציב. יכולות להיות שתי אפשרויות. אפשרות אחת, שאחה נותן את הסעיף רכישה, פיתוח ומכירת נכסים ומיד נותן את רשימת כל ההוצאות הצמודות לענין זה ואומר: הנה נטאר לי נשו, או שיט לי הפסד. מחברי התקציב הלכו בדרך אחרת, ובטעיפי ההוצאה לו פרקים מקבילים, ויתכן שדרך הראשונה עדיפה, כי היא מבליטה את הדברים, אבל זה מטחף בפרקי הוצאה והט שחות או יותר מרוכזים ומקבילים לפרק זה של ההכנסות. אטר לשאלה בכללה, היא נתבררה ואינני חושב שנוכל להיכנס לבירור מחדש.

י. טפיר: האם יש ציוד שנותר בידי רשות הפיתוח מחוץ למה שכתוב פה ב"מכירת עודפי ציוד"? אם כן, האפשר לקבל רשימה שלו?

מר לוינ: רוב הציוד החקלאי שנטאר יועבר לחברת "הדרי ישראל" שהיא מבצעת כעת את מפעל החטכון לפרדס. כל מה שלא יודרט על ידי חברה זו יוצא למכירה בפומבי. נטאר ציוד לא רב. אני מוכן להמציא רשימה מלאה.

י. טפיר: מדוע נעלם סעיף על החכרה לרשויות מקומיות?

מר לוינ: הכנסה זו עברה לטעופים אחרים.

ח. רובין: בטעיף מכירת קרקעות בערים, על מה מבוססת הערכה זו? מה עומד מאחורי זה ומה הקריטריונים שלפיהם קובעים את המחיר לטטח מטוילים? אטר להחכרות בסעיף זה, האם הכוונה להחכרות לחקופה ארוכה, שהן למעשה מכירות? באיזה מכוני מים מדובר ולמי הם נמכרים, ומה השיקולים במכירתם?

מ. קלמר: מדוע מופיעה בכותרת הסעיף המלה "פתוח"? יש אמנם טמאי ממטלתי אבל אינו יודע מדוע המחירים של רשות הפיתוח הם ב-25-30% יותר גבוהים. המחיר שהממשלה קובעת צריך להיות קבוע, ואני יודע שיש מו"מ ומקח. כשהממשלה מחכירה אדמות לטיכונים היא אינה מטתפקת בקבלת דמי חכירה אלא דורשת שכל מטתכן ישתתף בסכום מטוילים כחילו בהסתתפות בעד הקרקע. אני רוצה לדעת על מה מבוסס הדבר, על איזה חוק ועל איזו החלטה.

מר לוינ: האומדן כאן מבוסס על מה שנעשה בטנים הקודמות ולפי ראות עינינו לפי ההתפתחות. האומדן עד עכשיו הצדיק את עצמו. זה לא טטח אלא מטפר, כי בנכסים עירוניים אי-אפשר לדבר על טטח. המחירים נקבעים ע"י המעריך הממשלתי הראשי ואגפו, ובהתאם למחירים אלה נעשות המכירות. ישנם מקרים שהבעיה עצמה דורשת מו"מ. אגב, כל מכירה מובאת למליאת רשות הפיתוח לדיון. תנאי התשלום הם קבועים, ובדרך כלל מטלמים 75% במזומן והטאר לארבע טנים. ההחלטה האחרונה אומרת, שכל תשלום אחרי טנתיים צמוד להצמדה.

ד"ר ארנון: באופן טופי מחליטה על כל מכירה ועדת הטרים הכלכליים.

מר לוינ: החוק קובע שכל מכירה שעונה איטור הממשלה וועדת הטרים היא המחליטה טופית. יש החכרות לטיכונים ויש לאיזורי תעטיה. אטר לטיכונים ההחכרה ודמי החכירה מבוססים על ערך הקרקע באופן שערך הקרקע צריך לחזור לרשות הפיתוח חלקו בדמי הסתתפות ראשוניים וחלקו בדמי חכירה טוטפים. זה לא מבוסס על חוק אלא על רנטביליות של הקרקע. גם הקק"ל מוסרת דמי הסתתפות.

המדובר כאן במכון מים אחד טרטות הפיתוח הקימה באיזור קלקיליה. לאחר שכל הפרדטים באיזור נמכרו לפרטים, הם התאגדו לאגודה וקנו את המכון מרטות הפיתוח.

ד"ר ארנון: במליאת רשות הפיתוח מתקיים דיון על כל מכירה והטחד שלי הוא בכיוון הפוך מזה של ה"כ קלמר. אני כמעט לא זוכר מקרה שמכרנו בסכום אחר מאטר ההערכה של המעריך הממשלתי. בטביל מנגנון ממשלתי שצריך לעבוד בענין זה עם פקידות, יש סכנה גדולה ביותר אם לא הולכים לפי הערכת המעריך הממשלתי. אחר כך הענין מוכא לוועדת הטרים ומצביעים על המקרים בהם החליטו מטיבות אלה ואלה לא ללכת לפי הערכת המעריך הממשלתי. אינני חושב שכדרך זו אנחנו מקבלים יותר מדי כסף ואין גם סכנה רצינית על מקרים טאנחנו מקבלים פחות מדי. המעריך הממשלתי כפוף למשרד המטפטים ולא לרטות הפיתוח ואינני יודע אם יש אפשרות, בלי להרוס את הענין, להנהיג סידורים אחרים במכירות. אני מטכים עם כל אלה טאמרו כי בענין זה צריך ללכת לפי כללים ברורים כדי למנוע כל מיני דברים שיכולים לקרות אם לא ינהגו בדיוק לפי הדין.

תקבולי האפוסטרופסים מרשות הפתוח

י. טפיר: מבחינת ניטוח הסעיף הראשון מוזר ביותר, זן הכנסה וכתוב "ל-אפוסטרופוט לנכסי נפקדים". זה תסלום עבור נכסים שתייכים לו לפי החוק והוא רטאי להלוות זאת לממטלה בחנאים מסויימים. כל המבנה הזה אומר שהאפוסטרופוט לנכסי נפקדים נתן את הסכום הזה במתנה לממטלה, והממטלה קבלה זאת והכניסה לחקציב רשות הפיתוח ואין שום החיבות.

היו"ר י. גורי: מחברי התקציב הודו שיש פה תקלה שצריך לסלק אותה.

מר לוי: כסף זה צריך היה להיטמר אולי בקופה מיוחדת אבל אגף התקציבים החליט שהוא צריך להיכנס כחלק מהכספים ההולכים לחקציב הפיתוח הכללי.

י. טפיר: לאפוסטרופוט יש טשאוט מסויים והוא אחראי כלפי הממטלה בעד איזה דבר שלעח עחה ברגע זה הוא נעלם. הוא יכול לחת כסף רק כהלוואה.

י. בדר: צריך לזנות את הטעיף. זה שקדון ולא העברה.

ד"ר ארנון: לעומת 3,240,000 ל"י מופיע אחר כך בפרק ח' בדיוק אותו הסכום. האט הכוונה היא שבלי שהדבר יצויין אנחנו יכולים שלם זאת גם בלי איטור התקציב? אני טוען הרי שבאיזה מקום זה צריך להיות ועל כן אינני מבין את הטענה.

היו"ר י. גורי: אין פה טאלה של גרעון תקציבי. זה רק עניין של מבנה תקציב. זה יכול היה לא להופיע כלל לא בהכנסה ולא בהוצאה ואז התקציב הזה לא היה מסתנה במאומה מבחינת מבנהו.

י. בדר: הייתי מציע לבטל את חוק רשות הפיתוח ולהעביר את כל העסק לקלחת הכללית. אתם מנהלים זאת כבר היום למעשה לא בתור רשות פיתוח אלא כאגף הנכסים של האוצר. תעטו איפוא צעד נוסף. מה שאני רואה כאן, זן לא רשות פיתוח סקפלן המנוח הרצה עליה בפני הכנסת. זה גוף שתפקידו להחזיק בנכסים ולעסוק בהם. מכל מקום איש לא יגיד שיש בזה משהו מפיתוח. כשהחלטנו על הקמת רשות הפיתוח לא היה קיים עוד תקציב פיתוח בתור מוסד ממלכתי קבוע. היתה אפילו מחטבה שכל הדברים האלה תעשה רשות הפיתוח, אבל למעשה קיימת רשות פיתוח ועומים זאת באוצר.

ח. רובין: אינני מבין את משמעות כותרת הטעיף בצירוף ארבע המלים "תקבולי האפוסטרופסים מרשות הפיתוח"; מה פירוט הדבר בעד ההכנסות, אם לא הכנסות של האפוסטרופוט טעוברות את רשות הפיתוח. רשות הפיתוח רכטה את כל נכסי האפוסטרופוט לנכסי נפקדים; איפה מוצאים הרכישה והתסלומים בשוי תקציבי? אם נטאר חוב, היכן החיוב? כמו כן, מי קובע את המחירים. אם יש אצל האפוסטרופוט לנכסי נפקדים זכויות - שחלק מהדברים מתקבל כהכנסה והוצאה, זה מתקבל על הדעת, אבל זה צריך להופיע בעוד מקום או כהטקעה של האפוסטרופוט לנכסי נפקדים או כתוב של מיטהו טקבל כסף ממנו, או במאזן הממטלה כהלוואה מהאפוסטרופוט לנכסי נפקדים. לא מטפיק שזה מופיע בטני מקומות; זה צריך להופיע בטלטה. צריך להיות מקום שליטי ולא יכול להיות מקום רביעי.

י. טפיר: יש סכום שחייב להופיע בתור הוצאה של רשות הפיתוח כתסלום לאפוסטרופוט לנכסי נפקדים. אני מבין שלפי מה שמופיע בעד הטני כאן - תסלום לאפוסטרופוט, אומר שהסכם מחייב את רשות הפיתוח לשלם מדי שנה בטנה 3,240,000 ל"י. האפוסטרופוט רטאי להחזיק את הכסף בבנק. נניח שהוא יכול להלוות את הכסף הזה ונניח שהוא יכול להלוותו רק לממטלה. אז הממטלה מופיעה בתור לווה. אם האפוסטרופוט איננו מחלקה ממטלחית אלא רשות סטאטוטורית, יש לה רשות להלוות כסף לממטלה וזה צריך להופיע בתקציב הפיתוח. זה לא מופיע שם אלא כאן, בהכנסה. לפי הנוסח שלפנינו זו הוצאה. איפה מופיע הכסף של האפוסטרופוט? הוא יכול להופיע בצורה שהוא מלווה לרשות הפיתוח כסף. אז זה צריך להיות כהלוואה או שקדון. אם לא, יש מקום אחר - בתקציב הפיתוח של הממטלה, כמו שהיא מקבלת הלוואה מכל מקור אחר.

היו"ר י. גורי: כל הדיון הזה כבר נתקיים. אינני מדבר כרגע על הנוסח, שהוא קצת לא מדויק, אבל לפי ביאורים שקבלנו מטבתר טאין כאן גרעון אלא הנכסים שקבלנו והיינו צריכים להכניס לתקציב באמת עוד לא משלמים את זה. אבל כטאינני מסלם בעד נכס שקניתי, זה עוד לא אומר שיש גרעון תקציבי. אילו קבלנו והיינו מוציאים את הכסף הזה, היינו יוצרים גרעון תקציבי.

(ישיבת בקר)

י. טפיר: יש פה גרעון תקציבי אלא שאתה מטווה אותו. זה הכל, אתה מטעה את הבריות. אם אתה לוקח את הכסף ואינך מודיע שיש לך חוב, אתה מרמה את הבריות. זה חוב.

מר לוי: בהתאם להסכם שבין האפוסטרופוט לבין רשות הפיתוח, הרשות חייבת לשלם לאפוסטרופוט שנה שנה 3,240,000 ל"י על חשבון הנכסים שהאפוסטרופוט מכר ל... בהתאם לחוק נכסי נפקדים רשמי האפוסטרופוט למכור את הנכסים שלו לפני השווי הרשמי. השווי הרשמי הוא קבוע ומצאוי שתשלומים בגבול זה יטלמו את הערך הון מספר שנים. צריכה להיות הוצאה של רשות הפיתוח, כי היא מטלמת את הכסף. אין כאן דחייה של תשלום אלא יש תשלום שנתי שרשות הפיתוח חייבת לרשום שהיא מטלמת לאפוסטרופוט. אבל היא לא מטלמת; כיום טכיל כספי רשות הפיתוח במטח כל השנים נכנסו לתקציב הממשלה, כך גם כאן נכנס הסכום דרך רשות הפיתוח.

היו"ר י. גורי: אם כך, זה גרעון ואז אומר ח"כ טפיר בצדק שאם זה גרעון צריך לנטח זאת בצורה כזו שזה גרעון.

י. טפיר: זה לא גרעון, זה חוב.

היו"ר י. גורי: בנוסף זה הדבר לא ברור.

ד"ר ארנון: אנחנו בונים את התקציב על בסיס של "קט". בתקציב הפיתוח מופיע מלווה שיתוח בהכנסה למרות שזה חוב. זה גם כן בדיוק אותו דבר, והוא מופיע בתקציב של הכנסה והוצאה להכנסה. הואיל ואנחנו לא מטלמים שום דבר, אם רוצים שזה יופיע כהלוואה מהאפוסטרופוט קרן ורביית, בטביל זה כתבו כאן "קרן ורביית". אנחנו מקבלים זאת מן האפוסטרופוט כהלוואה.

י. טפיר: אז אתה צריך לכתוב "הלוואה מהאפוסטרופוט".

ד"ר ארנון: בקופה לא קורה השנה שום דבר. אפשר להגיד שהנוסף לא ברור אבל כאן התשלום מופיע כהלוואה והעובדה שאנחנו לא מטלמים את זה מהקופה - זה מופיע בהכנסה.

י. טפיר: אם אתה כותב פה "לאפוסטרופוט" ואינך מצייין שזו הלוואה ממנו, אז אתה מרמה את עצמך.

היו"ר י. גורי: אתה מסכים שאנחנו מקבלים הלוואה ואנחנו חייבים את הכסף?

ד"ר ארנון: כן.

היו"ר י. גורי: ואז, כשנקבל את דברי ההסבר ונסת ימנעו את כל מה שחייבת המדינה, נמצא ברשימה גם את החוב הזה.

ח. רובין: בטנה הקודמת זה לא היה.

ד"ר ארנון: אני יודע שהאפוסטרופוט הופיע.

היו"ר י. גורי: אם הפירוט שלי הוא נכון, שזה אמנם חוב שאנחנו חייבים, כיום שאנחנו חייבים עוד הרבה מאות מיליונים לירות, אין זה גרעון תקציבי כאן.

י. טפיר: זה לא גרעון. אם אני מקבל הלוואה, זה כבר לא גרעון.

ח. רובין: האם יש דבר כזה, כמו מאזן של רשות הפיתוח?

ד"ר ארנון: אני מצטער שעדיין אין מאזן.

ג. תקציב מטבע חוץ

היו"ר י. גורי: נסוים את הדיון בסעיף הקודם בישיבת אחה"צ ונקדיט עתה את טאריח הזמן לדיון על תקציב מטבע חוץ. אחרי כל ההסברים שניתנו בכמה ישיבות, נעבור על התקציב.

כסטימנו את הדיון בתקציב הבטחון שלחנו מכתב לטר האוצר ולטר הבטחון, שועדת הכספים אינה רואה את הדיון כדיון טכני ואנחנו מחכים טכני המטרדים יביאו לוועדת הכספים מה הם הצרכים הנוטפים של הבטחון וכיצד ימומנו הצרכים האלה. אני אחר כך ברבות הימים כתבתי עוד מכתב לטר האוצר, גם דברתי איתו, והוא אמר לי שהענין איננו בטל עדיין אבל הוא חושב שתוך מספר שבועות הדברים יובאו לוועדת הכספים. למחרת לומר שבועדת הכספים יש מתיחות מסוימת בקשר לענין הזה ומתיחות מוצדקת מאד. היות ובתקציב הבטחון לא דנה הכנסת אלא ועדת הכספים, ברור שהאחריות נוטלת עליה. בזה הדברים לא יתפרטו, שאף אחד מחברי ועדת הכספים היה עוצר בעד מיטתו לעשות מה שצריך לעשות; אבל צריך לדעת כיצד הדברים נעשים. טאלתי היא, באיזה אופן של זמן תוכל ועדת הכספים לקבל ביאורים מפורטים יותר ולקיים דיון.

ד"ר ארנון: אינני חושב שזה יכול להיות לפני טר האוצר יחזור, אבל אני מקווה שזה יכול להיות זמן קצר אחר טיחזור.

היו"ר י. גורי: איננו עוסקים כאן באיטור תקציב מטבע חוץ. התקציב הובא לידיעתה של ועדת הכספים והיא יכולה להעיר את דעתה של הממשלה על פרט זה או אחר בתקציב ולא יותר מזה. כך שאיננו צריכים לראות את הדיון הזה כאילו הוא דיון תקציבי רגיל. ואז אני סואל את חברי הועדה אם אנחנו רוצים לטכט את הדיון הזה בהערות שנפנה אותן לטר האוצר ולממשלה.

י. ספיר: התחלת הדיון הייתה בערך לפני חדשיים. איני זוכר אם הייתה כבר אז תמונה יותר מדויקת של הסיכויים למימוט התקציב הזה. עכטיו עברה כבר מחצית הטנה ויש פחות או יותר מוטג. היה טוב שנממע את ההכנסות המטוערות כאן יכולות להתגסט.

הטעין הזה מוצע כפי שהוא מוצע ואני מכין טנוכל לקבל פרטים רק לטיחזור סר האוצר. אין לי טונט טפק שהוצאה במטבע חוץ לצרכי בטחון תהיה יותר גדולה. מאחר שזה איננו ענין טשעון איטור הייתי מציע טנקיט את הדיון על תקציב מטבע חוץ כהערות, לאחר טוכו של טר האוצר וטתהיה לפנינו תמונה מהן הוצאות הבטחון במטבע חוץ. זה יהיה יותר ריאלי.

היו"ר י. גורי: אולי היית מטכית לנוטח קצת אחר - טנטוב לדון. הועדה קימה כמה דיונים, אבל נטוב לדון עוד בנושא זה.

ז. טוזאיב: כל הטאלה של תקציב מטבע חוץ במטרד מטחר ותעטיה, מדיניות המטרד, טער המטבע, כל התכניות של הליברליזציה הקטורות עם מטבע חוץ קטורות בהעמדת רזרבה יותר גדולה לרטות המטרד. לפי הפרוטוקול קראתי טמר ארנון בקט טאם יטנן ידיעות טמטרד דורט בעד דולר לא 1.80 ל"י אלא יותר - שהדבר יובא לידיעתו. נגעתי בדברי בכנסת במדיניות הזו בטטח הטקסטיל. זה הובא לדיון נוטף בוועדה. בכל אופן אני רוצה לטכט ולהגיד: אט טאלה זו לא נידונה בוועדה בצורה יטודית ולא קבלו ביאורים ממנהל האוצר או מטר המטחר ותעטיה, יהיה זה לא נכון וקטח לטכט דיון מבלי טנברר לעצמנו מה בכלל מתרחט במטרד בקטר למדיניות היבוא, בקטר לטעריט ולתכניות ליברליזציה טדרטו הקצבות יותר גדולות, ואיפה הם עומדים.

היו"ר י. גורי: האמת היא שתקציב מטבע חוץ הועבר לוועדת הכספים לפני כמה חדשים. לרגל עומט העבודה טהיה מוטל עלינו לא הגענו אליו. אמנט בטעת הפגרה קיימנו לניט-טלטה דיונים רחבים למדי. אט יש לוועדת הכספים הערות, טאם הממטלה מקבלת אותן הן עטויות להכניט איזה שינוי - זה צריך לבוא בעוד מועד. אנחנו לא עטינו זאת. קבלתי את העעתו של ח"כ טפיר, טאנחנו נאמר טהיות ועניני הבטחון מופיעים באור חדט, הועדה מוצאת לנכון לטוב ולדון. ייתכן טעקב המצב הזה חממטלה בעצמה תהיה נאלצת להכניט שינויים, אבל לא נוכל לטעון שהדברים נעטו טלא בהתיעצות עם ועדת הכספים וטלא בידיעתה. התקציב הובא אלינו בטאי 1956. נטוב לדון בכל בעיה שחתעורר כטנסיים את הדיון בקטר עם האינפורמציה הנוטסת טנקבל בעניני הבטחון.

ד. איטור ערבנות לחברת "אל על"

היו"ר י. גורי: קבלתי מכתב מטר האוצר בענין ערבנות מטעם המדינה להלוואה בסך 50 אלף לירות לחברת "אל על" (קורא את המכתב).

ד"ר ארנון: כטבזמנו היה דיון אמרו חברים הועדה סזה באמת לא ענין יפה שכלפי חברה זרה הממטלה תהיה אחראית. דברנו אט אנטי "אל על" ו"טבנה" וטדרנו שלא המדינה חתן את הערכות מחדש. לאור השינוי הזה בקטנו עכטיו את האיטור

י. טפיר: נדמה לי טיש הכלה לקייט כאן דיון יותר מקיף על בעיה "אל על". הענינים נכנטים לטלב מאד חמור.

היו"ר י. גורי: אני מציע להכניט לרטימת הענינים לטדר היומ טל מוטב החורף טל ועדת הכטפים, גם את הבעיה הזאת, ונקיים כה דיון מיוחד.

י. טפיר: אבקט להכניט לסדר היום את ענין הכותנה. דנו בענין זה בקטר עם הערכויות סניחנו ונמטרו כמה הודעות והבעיה הולכת ומתפתחת לקראת דבר נוטף - לערכויות למפרעות בלבד.

היו"ר י. גורי: נראה זאת כדבר זחוף.

היטיבה ננעלה בטעה 13.00